

ΧΑΡΗΣ Β.Ζ. ΜΟΥΡΑΤΙΔΗΣ
ΣΥΜΒΟΛΙΟΓΡΑΦΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αξιοπρεπής και ρωμαλέος πρεσβευτής.
Ακαταπόνητος εργάτης του πνεύματος.
Σθεναρός αγωνιστής της ζωής. Απολαμβάνει δίκαια τους καρπούς του μόχθου του που είναι η πάνδημη - καθολική αναγνώριση. Εγχώρια και διεθνής.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΖΩΗ

«ΑΝΔΡΟΣ ΕΙΚΩΝ Ο ΒΙΟΣ»

Ο Κωνσταντίνος Βαβούσκος, περί αυτού ο λόγος, αφού επάξια κατέκτησε όλες τις βαθμίδες μιας δοξασμένης ακαδημαϊκής σταδιοδρομίας, από το 1957, χρονιά που διορίστηκε υφηγητής του Αστικού Δικαίου στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και μέχρι σήμερα, αιχμαλωτίζει το νου και την ψυχή χιλιάδων νέων της σπουδάζουσας νεολαίας. Γεννήθηκε στη Δράμα το 1921. Είναι γόνος οικογένειας γνωστών μακεδονομάχων από το Κρούσοβο του Μοναστηρίου. Τον παππού του εκτέλεσαν οι κομιτατζήδες σε νεαρή ηλικία ενώ, όταν ο ίδιος ήταν μόλις έξι ετών, έχασε τον πατέρα του, ο οποίος διετέλεσε όμηρος των Βουλγάρων επί διετία παρά το Δούναβη ποταμό, κουβαλώντας από τότε την αγωνία για τα πεπρωμένα της μακεδονικής γης και τα φλογερά πατριωτικά αισθήματα που σφραγίζουν την μετέπειτα πορεία του. Φρόντισε - ευτυχώς η θεία πρόνοια - να τον εφοδιάσει με μια καταπληκτική Εστιάδα. Τη μητέρα του Ξανθίππη. «Όταν όλοι αυτοί, ο πατέρας μου, ο παππούς μου, οι συγγενείς μου όλοι, προσέφεραν και τη ζωή τους ακόμα στο έθνος εγώ τι προσφέρω εν συγκρίσει προς αυτούς;» θα αναρωτηθεί κατά την αντιφώνησή του προς τους επίσημους ομιλητές τελετής που οργανώθηκε προς τιμήν του, σκορπώντας έτσι ρίγη συγκίνησης στο ακροατήριο, που άφωνα τον παρακολουθούσε παίρνοντας ύψιστα μαθήματα πατριωτισμού. Η επαγγελματική του εξέλιξη και η κοινωνική του καταξίωση αντικατοπτρίζονται σε μια συνεχή αλληλουχία σκληρής εργασίας και επιβράβευσης της μεθοδευμένης προσπάθειας. Σε όλα τα στάδια των σπουδών του άριστος. Με άριστα πήρε το πτυχίο της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Με άριστα έλαβε από τη

Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου των Παρισίων το διδακτορικό του δίπλωμα με ντοκτορά ντ' ετά και βραβείο. Μάλιστα στην εισηγητική έκθεση γι' αυτό ετονίσθη ότι είναι τιμή για το πανεπιστήμιο που του το απονέμει. Εντονότατη ήταν η παρουσία του στο Πανεπιστήμιο Φράιμπουργκ της Γερμανίας όπου σε ένα χρόνο ετοίμασε το περιεχόμενο της υφηγητικής του διατριβής. Αξιολογότερη ήταν η παρουσία του στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου της Ρώμης όπου εντρύφησε στο Ρωμαϊκό Δίκαιο. Τελικά εντυπωσίασε και το Κέντρο Επιστημονικών Εργασιών της Διεθνούς Ακαδημίας της Χάγης από όπου μετά από ολιγόχρονη παρουσία έλαβε με άριστα το δίπλωμα για τις σπουδές του στο Δημόσιο Διεθνές Δίκαιο. Αν ρίξει κανείς μια ματιά στην πολυσχιδή σταδιοδρομία του θα του προξενήσουν δέος και θαυμασμό οι πολλές και πολύπλευρες ενασχολήσεις του. Σε τέτοιο βαθμό μάλιστα, που δεν θα ήταν υπερβολή να λέγαμε ότι για να επιτελεστούν από ένα άτομο θα έπρεπε αυτό να ζήσει πολλές ζωές. Δίδαξε στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης για 40 περίπου χρόνια. Συνέγραψε 5 διδακτορικά

εγχειρίδια και δημοσίευσε: 81 νομικά έργα, 44 ιστορικά, 7 χρονικά, 15 νεκρολογίες, βιβλιοκρισίες και ξένα και ημεδαπά επιστημονικά περιοδικά, 48 σχόλια επί δικαστικών αποφάσεων, 39 δημοσιευμένες γνωμοδοτήσεις για ιδιώτες, 16 αδημοσίευτες τοιούτες και υπέρ τις 400 γνωμοδοτήσεις, για το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στα πλαίσια των καθηκόντων του ως νομικού του συμβούλου. Δίδαξε ως καθηγητής στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, εδώ και πολλά χρόνια διδάσκει Αρχές Δικαίου και Εθνικά Θέματα στην Ανωτάτη Σχολή Πολέμου, στη Σχολή Πολέμου Αεροπορίας, στη Ναυτική Σχολή Πολέμου, στη Σχολή Εθνικής Αμυνας, στη Σχολή Ευελπίδων, στην Ανωτέρα Εκκλησιαστική Σχολή Θεσσαλονίκης, στην Ακαδημία Αστυνομίας και στο Επιστημονικό Βήμα του Δήμου Αθηναίων, ο οποίος του απένειμε το χρυσό αναμνηστικό μετάλλιο. Έδωσε και συνεχίζει να δίνει διαλέξεις για ευαισθητα θέματα εθνικής σημασίας σε πολλές πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού. Έλαβε και λαμβάνει μέρος σε δεκάδες συνέδρια. Πανελλήνια και διεθνή, με αντικείμενο τις επιστημονικές περιοχές του δικαίου τις οποίες πολυχρόνια με συνέπεια σε βάθος καλλιέργησε. Υπηρέτησε και υπηρετεί το έθνος από τις επάλξεις της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών. Αρχικά ως απλό μέλος της, έπειτα ως μέλος του διοικητικού συμβουλίου της και τέλος από την εξαιρετικά κρίσιμη θέση του προέδρου της, συνεχώς εκλεγόμενος ανά τριετία, για 10η φορά πρόσφατα, από το 1976 μέχρι και σήμερα. Ένα ρεκόρ ανεπανάληπτο, που μόνο στη σφαίρα του ονείρου και της φαντασίας θα μπορούσε να επιτελεστεί από άλλο άτομο. Με την ιδιότητα του προέδρου της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών και κατόπιν προσκλήσεως των Παμμακεδονικών Ενώσεων

Αυστραλίας, Αμερικής και Καναδά και της ενώσεως Μακεδόνων Νοτίου Αφρικής, έδωσε σειρά διαλέξεων σε πόλεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, του Καναδά, της Αυστραλίας και της Νοτίου Αφρικής και παρουσίασε την κύρια εισήγηση σε πολλά συνέδριά τους με αντικείμενο τις εθνικές μας θέσεις. Λίγο αργότερα θα γράψει γι' αυτόν ο Αμερικής Ιάκωβος: «Είχα την τύχη να τον ακούσω σε συνέδρια της Παμμακεδονικής των ΗΠΑ και του Καναδά και έμεινα ακίνητος στη θέση μου με στραμμένη την προσοχή και την κεφαλή προς τον βροντόλαλο αγορητή. Και είπα μέσα μου: Δες την Ελλάδα. Γιατί ο Κωνσταντίνος Βαβούσκος είναι η Ελλάδα. «Τιμήθηκε και τιμάται στη χώρα μας και στο εξωτερικό, από το 1966 μέχρι σήμερα, όσοι λίγοι Έλληνες, με μετάλλια - βραβεία και διακρίσεις. Ημεδαπά και διεθνή. Που αποτελούν τρανή απόδειξη της αναγνωρισμένης προσφοράς του. Τα κορυφαία εξ αυτών είναι: Ταξίαρχος του Τάγματος του Φοίνικος. Του απονεμήθηκε από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας το 2002. Ενώ νωρίτερα ο Πρόεδρος της Ιταλικής Δημοκρατίας του απένειμε τον Ταξίαρχο του Τάγματος της Τιμής. Αρχων Μέγας Δικαιοφύλαξ και Αρχων Μέγας Χαρτοφύλαξ, από το Οικουμενικό Πατριαρχείο. Το πρώτο επί πατριαρχίας Αθηνάγορα και το δεύτερο επί πατριαρχίας Δημητρίου. Επίτιμο μέλος Παμμακεδονικών Ενώσεων ΗΠΑ, Καναδά, Αυστραλίας και Νοτίου Αφρικής. Διεθνές βραβείο Paul Harris Rotary. Λίαν προσφάτως αποφασίστηκε να του απονεμηθεί το μετάλλιο της πόλεως της Θεσσαλονίκης, ομόφωνα και πανηγυρικά, από όλες τις πολιτικές αποχρώσεις του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Θεσσαλονίκης. Επιγραμματικά, συνοψίζοντας τη λαμπρή του πορεία, επαγγελματική και κοινωνική, επισημαίνουμε τα εξής: Διετέλεσε τακτικός καθηγητής του Αστικού Δικαίου της Σχολής Νομικών και Οικονομικών Επιστημών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης από το 1969 έως το 1988, χρονιά κατά την οποία συνταξιοδοτήθηκε λόγω ορίου ηλικίας και ανακηρύχθηκε ομότιμος καθηγητής. Εξήντησε ευδόκιμα όλες τις βαθμίδες της μαχόμενης δικηγορίας, από το Πρωτοδικείο μέχρι τον ΄ρειο Πάγο για 25 συναπτά έτη. Διετέλεσε μέλος της Συγκλήτου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κοσμήτορας της Νομικής του Σχολής, ως και μέλος του Δικαστηρίου Αγωγών Κακοδικίας και Ανωτάτου Πειθαρχικού Συμβουλίου Δικαστών. Παρέσχε για πολλά χρόνια τις νομικές του γνώσεις και υπηρεσίες ως πρόεδρος της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών από το 1976 μέχρι σήμερα, πρόεδρος του Ιδρύματος Μελετών Χερσονήσου του Αίμου, αντεπιτελλών μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, η οποία μάλιστα δύο φορές τον παρότρυνε να κατοικήσει μόνιμα στην Αθήνα για να τον εκλέξει τακτικό της μέλος κι αυτός αρνήθηκε να εγκαταλείψει την πόλη που αγάπησε τη Θεσσαλονίκη. Διετέλεσε αντιπρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου της Θράκης και πρόεδρος των Σωμάτων Εκλεκτόρων προς εκλογήν καθηγητών της Νομικής της Σχολής, μέλος της Μόνιμης Συνοδικής Επιτροπής Νομοκανονικών Υποθέσεων της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος. Διετέλεσε Ειδικός Σύμβουλος του τμήματος επιστημονικών ερευνών του NATO. Προσέφερε και προσφέρει εθνικό έργο υψίστου επιπέδου που είναι ακόμα ανέφικτο να αποτελέσει το αντικείμενο ενός έστω και μέτριου απολογισμού, όχι μόνο επειδή οι δραστηριότητές του είναι τόσο πολύμορφες και πληθωρικές, αλλά και διότι η προσφορά του ακατάπαυστα συνεχίζεται. Όπως μαρτυρούν οι γενιές των μαθητών του που ανέκαθεν γέμιζαν και γεμίζουν ασφυκτικά τις αίθουσες όπου διδάσκει, η διδασκαλία του είναι απλή, κατανοητή, γεμάτη νοήματα, εμπλουτισμένη πάντοτε με ζωντανά πρακτικά παραδείγματα και χιούμορ. Ο λόγος του είναι χειμαρ-

ρώδης, ζωντανός και άμεσος. Με χαρακτηριστικό εκφραστικό πλούτο. Αντίστοιχη όμως, είναι και η εικόνα των προσόντων των διδακτικών του εγχειριδίων με τις πολλαπλές τους εκδόσεις: Εμπράγματο Δίκαιο, Εκκλησιαστικό Δίκαιο, Αρχές του Αστικού Δικαίου, Γεωργικό και Δασικό Δίκαιο και παραδόσεις Ρωμαϊκού Δικαίου. Η παρομιώδης εργατικότητα του και το αετίσιο πέρασμά του μέσα από τις αντιξοότητες της ζωής, τον έχουν καταστήσει στη συνείδηση όλων όσοι των γνώρισαν ή άκουσαν κάτι γι' αυτόν, «Τηλαυγή φάρος προς μίμηση». Είμαστε πολύ τυχεροί όσοι ευτυχίσαμε να διδαχθούμε στα όμορφα φοιτητικά μας χρόνια από τα χείλη του ρωμαλέου αυτού εθνικού άνδρα την αγάπη για δουλειά, την αγάπη για δημιουργία, την αγάπη για ευπρέπεια, την αγάπη για αξιοπρέπεια, την αγάπη για την πατρίδα, την αγάπη για τη δικαιοσύνη. Με την πολιτική ουδέποτε ασχολήθηκε παρά τις δύο επίμονες προσπάθειες του Κωνσταντίνου Καραμανλή και μία του Ανδρέα Παπανδρέου, να στελεχώσει το κόμμα του οποίου ηγούντο, αμέσως μετά την μεταπολίτευση του 1974. Ηθικοί αυτοουργοί της λαμπρής του τροχιάς είναι δύο πολύτιμες και αναντικατάστατες Εστιάδες: Η μητέρα του Ξανθίππη και η σύζυγός του Χριστίνα. Μητέρα των παιδιών του. Της Ξανθίππης και του Αναστασίου. Δύο σεμνών δικηγόρων που κάτω από την ευεργετική σκιά του σημαντικού τους πατέρα προσφέρουν φιλότιμα τον οβολό τους στην κοινωνία. Κλείνοντας την αναφορά μας στα έργα και τις ημέρες του καθηγητή Κωνσταντίνου Βαβούσκου επ' ευκαιρία της πρόσφατης 10πλης θριαμβευτικής επανεκλογής του στη Διοίκηση της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών, επισημαίνουμε ότι η ζωή όχι μόνο ποτέ δεν του χαρίστηκε, αλλά αντίθετα, σκληρά τον δοκίμασε πολλές φορές, με κορυφαία την περιπέτειά του κατά την διάρκεια της εφτάχρονης τυραννίας των συνταγματάρχων κατά την οποία απελύθη από το Πανεπιστήμιο δια του άρθρου 1 της ΛΔ'/1968 συντακτικής πράξεως. Το γεγονός των αυθόρμητων εκβάθους καρδιάς ευχαριστιών που του απηύθυναν τρεις έγκριτοι - αείμνηστοι συνάδελφοί του, οι: Νικόλαος Πανταζόπουλος-Δημήτριος Ευρυγένης και Αριστόβουλος Μάνεσης, σε συνεδρίες της ολομέλειας της Νομικής Σχολής αμέσως μετά την μεταπολίτευση του 1974, για την ομόθυμη - πολύπλευρη και ουσιαστική συμπαράστασή του στις προσωπικές τους περιπέτειες την εποχή της χούντας και μάλιστα με ατομικό κίνδυνο μεγάλο, επιβεβαιώνει περίτρανα, αντικειμενικά και έγκυρα την ποιότητα του ανθρώπου. Αυτή η ποιότητα και η αναγνώριση του επιστημονικού του κύρους στην Ελλάδα και διεθνώς αναδύονται ανάγλυφα από τις σελίδες α) του πολύτομου (5 ογκώδεις τόμοι) αφιερώματος προς τιμήν του που εξεδόθη από την Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών, τον Δικηγορικό Σύλλογο Θεσσαλονίκης, το συμβολαιογραφικό σύλλογο Θεσσαλονίκης και τις εκδόσεις Σάκκουλα το 1989, στο οποίο αφιέρωμα καταχωρίστηκαν 196 εργασίες εγκρίτων επιστημόνων, Ελλήνων και ξένων, σαν κατάθεση τιμής στο πρόσωπό του και β) καθώς επίσης και από τις σελίδες τριών τόμων με τον τίτλο «Anales» που εξεδώθησαν από τη Σχολή Ν.Ο.Ε. του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και στις οποίες περιλαμβάνονται όλες οι, μέχρι της αποχωρήσεώς του από την ενεργό υπηρεσία του Πανεπιστημίου, εργασίες. «Ανδρός εικών ο βίος»

Τ.Α.Σ

Το παρόν και το μέλλον

Χρύσα Δεπούνη - Μαρκουλάκη
Συμβολαιογράφος, αναπληρωματικό
μέλος του Δ.Σ. του ΤΑΣ

Μέρος Δεύτερο (το μέλλον)

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Στις παρατηρήσεις και διαπιστώσεις του προηγούμενου τεύχους προτείνω τα εξής:

A) Την πλήρη κατάργηση μετά από σχετική νομοθετική ρύθμιση των καθ' έκαστο μήνα αποδιδόμενων απεριόριστων καθ' ύψος - ασφαλιστικών εισφορών στον κλάδο πρόνοιας και υγείας από τους συμβολαιογράφους της χώρας και την αντικατάστασή τους με ετήσιες εισφορές, οι οποίες (κατά το πρότυπο του Ταμείου Νομικών για τις ασφαλιστικές εισφορές των δικηγόρων) θα καταβάλλονται άπαξ κατ' έτος και μέχρι την 31η Ιανουαρίου του επομένου έτους που αφορούν και θα καθορίζονται κατά το ύψος τους, βάσει της αναλογιστικής μελέτης, τόσο για τους «παλαιούς» ασφαλιζόμενους, προ του καθεστώτος του Νόμου Ν. 2084/1992, αλλά και τους μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού (οι οποίοι θα πρέπει να επιλέγουν ασφαλιστική κατηγορία, όπως αναφέρεται στον ανωτέρω νόμο). Οι συνολικές αυτές εφάπαξ ενιαίες εισφορές θα κατανέμονται υπηρεσιακά κατά ποσοστό στους διάφορους κλάδους (υγείας, πρόνοιας - εφάπαξ και επικουρικό) και αναλογικώς σύμφωνα με τις ανάγκες του κάθε κλάδου, όπως αυτές έχουν διαμορφωθεί στατιστικώς την τελευταία πενταετία και αφορούν το συσχετισμό των εν ενεργεία και των μελλόντων να συνταξιοδοτηθούν συμβολαιογράφων, όπως προκύπτει από τα μητρώα ασφαλιζόμενων του ΤΑΣ και σύμφωνα με τη σχετι-

κή μελέτη.

Με τον τρόπο αυτό, τη μηχανοργάνωση των Μητρώων των Ασφαλισμένων και των υπηρεσιών του ΤΑΣ, που επιβάλλεται να ολοκληρωθεί το ταχύτερο δυνατόν και άμεσα, τη σύνταξη οργανογράμματος και την αναθεώρηση των εν γένει παροχών και κλάδων θα προκύψουν τα εξής:

Πλεονεκτήματα

A) Γίνεται απολύτως ευχερής η εξακρίβωση του εμπροθέσμου και του συννόμου της καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών ενός εκάστου συμβολαιογράφου.
B) Γίνεται άμεσος ο έλεγχος και περιορισμός της εισφοροδιαφυγής και δυνατή η επιβολή των πάσης φύσεως κυρώσεων (προστίμων, τελών κ.λπ.) σε βάρος των παρατυπώντων ή καθυστερούντων τις εισφορές συμβολαιογράφων.
Γ) Εκμηδενίζεται ο χρόνος ελέγχου της καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών εκάστου συμβολαιογράφου (αυτοματοποιείται ο χρόνος και η καταβολή βάσει της οικείας «καρτέλας» - ατομικού μηχανογραφημένου λογαριασμού - που θα διαθέτει πλέον κάθε ασφαλιζόμενος συμβολαιογράφος στο ΤΑΣ).
Δ) Περιορίζεται το κόστος της αμοιβής των ελεγκτών που θα αναλάβουν τον έλεγχο της καταβολής των ασφαλιστικών εισφορών από τους συμβολαιογράφους της χώρας και περιορίζεται χρονικά, στα ανέλεγκτα μέχρι την

εφαρμογή του νέου συστήματος έτη και περιπτώσεις και κατά συνέπεια θα εξοικονομηθούν έσοδα αρκετών εκατομμυρίων (άρα αποβαίνει προς όφελος του ΤΑΣ).

E) Διαπιστώνεται πλέον με ευχέρεια το ύψος των καταβληθεισών εισφορών και η επιστροφή τους σε όσους ασφαλισμένους δε θα έχουν συμπληρώσει τις προϋποθέσεις για εφάπαξ βοήθημα σύμφωνα με το άρθρο 18 Ν. 2084/1992.

Στ) Αποφεύγονται οι διενέξεις μεταξύ του Ταμείου και των υπό συνταξιοδότηση συμβολαιογράφων, στους οποίους παρεκρατείτο προληπτικώς μέρος του εφάπαξ κατά τη χορήγησή του έως ότου αυτοί «ελεγχθούν οριστικά» και **Z)** Διευκολύνεται και εκδίδεται «σωστά» η απαραίτητη σε κάθε συμβολαιογράφο ασφαλιστική ενημερότητα.

Μειονεκτήματα

Κατά τη γνώμη μου ουδέν, εφόσον καθοριστούν κατώτατες ετήσιες εισφορές, και προσδιοριστούν με επιλογή των νέων συμβολαιογράφων οι κατά Ν. 2084/1992 15 ασφαλιστικές κλάσεις. Εναλλακτικώς και εφόσον δεν επιλεγεί η ανωτέρω πρόταση (υπό στοιχείο Α).
α) Να καταργηθούν ολοσχερώς τα κινητά ένσημα του κλάδου υγείας και πρόνοιας που επικολλώνται στα αντίγραφα και
β) Για κάθε «Πάγια Πράξη» να καταβάλλεται ένα ποσοστό επί της αμοιβής του συμβολαιογράφου, το οποίο ομοίως να κατανέμεται οίκοθεν από το ΤΑΣ

στους κλάδους (Πρόνοιας, εφάπαξ, Υγείας) κατά τις ανάγκες εκάστου κλάδου. Οι ανωτέρω εισφορές να αποδίδονται με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες μηνιαίες καταστάσεις.

Σημειώτεον ότι η ανωτέρω εναλλακτική πρότασή μου και επομένως η διατήρηση του ισχύοντος συστήματος δεν αφορά το καθεστώς της καταβολής των εισφορών επί των αναλογικών δικαιωμάτων (αμοιβής) των συμβολαιογράφων, αλλά τις εισφορές στις πάγιες μόνον πράξεις.

Με τον τρόπο αυτό,

Προκύπτουν τα εξής πλεονεκτήματα για κάθε συμβολαιογράφο:

A) Ο συνυπολογισμός στους αντίστοιχους κλάδους των μέχρι σήμερα - κακώς μη συνυπολογιζόμενων στις ασφαλιστικές μας εισφορές - χρηματικών καταβολών εκ των επικαλλουμένων κινητών ενσήμων στα αντίγραφα συμβολαίων κ.λπ. έγγραφα.

B) Η «κάλυψη» της ασφαλιστικής εισφοράς του ελλειμματικού για αρκετούς συμβολαιογράφους κλάδους υγείας σε ετήσια βάση.

Γ) Η εμπέδωση του αισθήματος δικαίου και η δημιουργία σωστής ασφαλιστικής συνείδησης σε όλους τους συμβολαιογράφους, ειδικότερα δε σε εκείνους στους οποίους στο τέλος του έτους ο μεν κλάδος πρόνοιας των ασφαλιστικών τους εισφορών ήταν πλεονασματικός ενώ, ο κλάδος υγείας ελλειμματικός χωρίς το δικαίωμα συμπληρωσίου, με αποτέλεσμα την καταβολή πρόσθετων εισφορών και συνακόλουθα την από την ανωτέρω «αδικία» μη σωστή - ελλιπή πολλές φορές εκ μέρους του συμβολαιογράφου ανά αντίγραφο επικόλληση των κινητών ενσήμων (άρα την ενθάρρυνση της εισφοροδιαφυγής).

Δ) Η αποφυγή ενός σημαντικού εξόδου από το ΤΑΣ δηλαδή:

αα) Εκτυπώσεως ενσήμων.
ββ) Διαγωνισμού για την ανάθεση των ανωτέρω σε εκτυπωτικούς οίκους και

τέλος

γγ) «Διακινήσεως» και «προμηθειών» κατά τη διάθεση των ενσήμων (όπως π.χ. από τα ΕΛΤΑ κ.λπ.) στους συμβολαιογράφους και ακόμη

E) Η εκμηδένιση του κόστους αδιάθετων ενσήμων του κλάδου πρόνοιας και υγείας που ενδεχομένως να υπερβαίνει τα 20.000.000 δραχμές (ισόποσο ευρώ), πέραν των όσων ετέρων χρηματικών ζημιών υφίσταται το ΤΑΣ από «καταστροφή αποσυρθέντων» ή «κακής εκτυπώσεως» ή μισοκατεστραμμένων λόγω ενδεχόμενης ακαταλληλότητας των χώρων φύλαξής τους, κινητών ενσήμων των άνω κλάδων, που και αυτά θα πρέπει να υπολογίζονται σε αρκετά εκατομμύρια δραχμών (ή ισόποσων ευρώ).

ΣΤ) Η άσκοπη υποβολή στην ανωτέρω δαπάνη από το ΤΑΣ (αρκετών σημαντικών ποσών) τη στιγμή κατά την οποία ο μεγαλύτερος στην Ελλάδα ασφαλιστικός οργανισμός, δηλαδή το ΙΚΑ ανακίνησε μέσω των ΜΜΕ την κατάργηση των «ενσήμων».

Z) Απαλλαγή του συμβολαιογράφου από ατέλειωτες «χαμένες» εργατώρες για την αγορά και την «επικόλληση» στα αντίγραφα των συμβολαίων κ.λπ. εγγράφων των παραπάνω ενσήμων.

B) ΑΜΕΣΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ ΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ ΕΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ

Από αυτόν θα διαπιστωθούν τα πραγματικά έσοδα του Ταμείου και θα βοηθηθεί η διοίκηση του ταμείου να διαμορφώσει κατά τους κανόνες της χρηστής διοίκησης ακριβοδίκαια τις ετήσιες ασφαλιστικές εισφορές καθενός από εμάς και θα μας εξασφαλίσει τις καλύτερες δυνατές παροχές σε όλους τους κλάδους. Επίσης ένα υγιές ταμείο δεν κινδυνεύει να συγχωρευθεί από άλλη μη υγιή και διεκδικεί επαξίως την αυτονομία του από την Πολιτεία. Πιστεύω πρόσθετα ότι επιβάλλεται η σημερινή διοίκηση να προχωρήσει στη

δημοσίευση του ετήσιου ισολογισμού του ΤΑΣ, προκειμένου και εμείς οι ασφαλισμένοι του να γνωρίζουμε την καλή ή την απευχόμενη κακή πορεία του ταμείου μας, ώστε να συνειδητοποιήσουμε και το δικό μας ρόλο σε αυτό. Επιπρόσθετα τα σύμφωνα με τον κανονισμό του ΤΑΣ πρόσωπα που ορίζεται να διενεργούν ελέγχους στα αρχεία των εν ενεργεία και συνταξιούχων συμβολαιογράφων έχουν ηθική υποχρέωση και επιβεβλημένο καθήκον να βοηθήσουν και να συνεισφέρουν προσωπικώς ώστε το ταμείο μας να καταστεί βιώσιμο, να μη συγχωρευθεί με άλλα ταμεία και οι συνάδελφοι συμβολαιογράφοι να εξακολουθούν να έχουν τις μέχρι σήμερα παροχές τους. Επίσης προκειμένου να λειτουργήσει «σωστά» το ΤΑΣ θα πρέπει να ανασταθεί με νομοθετική ρύθμιση η «Ταμειακή Υπηρεσία» του ΤΑΣ, ώστε να καταστούν πραγματοποιήσιμες οι ανωτέρω προτάσεις μου (Αρχική και Εναλλακτική). Είναι γεγονός ότι κάτω από αντιξοότητες και σημαντικά προβλήματα η διοίκηση προχωράει προς τη σωστή κατεύθυνση επίλυσης των ανωτέρω προβλημάτων.

ανά τον κόσμο

Στη στήλη αυτή θα παρουσιάζεται κάθε φορά η ιστορία του συμβολαιογραφικού θεσμού στις διαφορετικές χώρες της λατινικής συμβολαιογραφίας.

Της Ελένης Τσιδεμίδου, συμ/φου Θεσσαλονίκης

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΓΑΛΛΙΑ

Οι απαρχές

Στον τρίτο μ.Χ. αιώνα, κατά τη διάρκεια της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, ανώτεροι υπάλληλοι, των οποίων ο ρόλος έμοιαζε με αυτό των συμβολαιογράφων, πιστοποιούσαν ήδη τη γνησιότητα συμβολαίων, εν ονόματι του κράτους. Η αποικιοκρατία εισήγαγε το θεσμό στη Γαλατία και οι «Γαλάτες συμβολαιογράφοι» συνέτασσαν πράξεις, κυρίως με σκοπό να κάνουν απογραφή των εδαφών, για να καθορίσουν το ύψος του φόρου ακίνητης περιουσίας.

Ο θεσμός θα εξαφανιστεί με τις εισβολές των βαρβάρων και θα κάνει πάλι την εμφάνισή του τον 9ο αιώνα, δυνάμει ενός διατάγματος του Καρλομάγνου.

Η εποχή της βασιλείας στη Γαλλία

Ο γιος Λουδοβίκος, λίγο πριν από την τελευταία του σταυροφορία το 1270, καθώς και ο Φίλιππος ο Ωραίος το 1302, συνέβαλαν στην ανάπτυξη του ρόλου του συμβολαιογράφου. Σ' αυτούς οφείλεται αρχικά ο διορισμός του Σατελέ (Chatelet) εξήντα συμβολαιογράφων, οι οποίοι συντάσσουν συμβολαιογραφικές πράξεις. Στη συνέχεια οι υπηρεσίες του συμβολαιογράφου επεκτείνονται στο σύνολο των εδαφών, που υπάγονται στην εξουσία του ηγεμόνα.

Από το διάταγμα του Villers - Cotterets στο Διαφωτισμό

Το 16ο αιώνα, η Γαλλία έχει γίνει ένα έθνος. Το 1539, με διάταγμά του, ο Φραγκίσκος ο 1ος προδιαγράφει την οργάνωση του επαγγέλματος του συμβολαιογράφου. Οι πράξεις θα πρέπει να συντάσσονται στη γαλλική γλώσσα, να φυλάσσονται υποχρεωτικά και να καταχωρούνται σε ευρετήριο. Το 1597, ο Ερρίκος ο 4ος ανάγει το συμβολαιο-

γράφο σε σφραγιδοφύλακα του κράτους.

Η επανάσταση και ο 19ος αιώνας

Η επανάσταση δεν αμφισβήτησε το συμβολαιογραφικό θεσμό. Στην τελευταία φάση της Υπατείας, ο Βοναπάρτης, ισόβιος ύπατος, προικοδοτεί τη συμβολαιογραφία, με το νόμο της 25ης Ventose του έτους XI, με ένα καθεστώς, του οποίου οι βασικές αρχές δεν έχουν αλλάξει κατ' ουσίαν από τότε.

Ο 20ός αιώνας

Στο τέλος της πιο μεγάλης σύρραξης όλων των εποχών, το διάταγμα της 2ας Νοεμβρίου 1945 εξοπλίζει θεσμικά τη συμβολαιογραφία και δημιουργεί το Ανώτατο Συμβούλιο Συμβολαιογράφων. Από την εποχή αυτή, το επάγγελμα γνωρίζει μια αξιοσημείωτη ανάπτυξη και καθίσταται αναγκαίο, κυρίως λόγω της ανοικοδόμησης της Γαλλίας, στην οποία η συμβολαιογραφία συνέβαλε σημαντικά, στους νομικούς και φορολογικούς τομείς. Έτσι το δίκαιο γνωρίζει μια σημαντική εξέλιξη. Η εκτελεστική εξουσία αναμορφώνει τους περισσότερους θεσμούς ή δημιουργεί νέους σε πολλούς τομείς.

Το ίδιο χρονικό διάστημα, οι πολεοδομικές διατάξεις τροποποιήθηκαν αξιοσημείωτα, ενώ δύο καινούργια δίκαια έκαναν την εμφάνισή τους: το δίκαιο προστασίας του καταναλωτή και το δίκαιο προστασίας του περιβάλλοντος.

Εν ολίγοις, σε λιγότερο από μισό αιώνα, το δίκαιο έπρεπε να υποστεί περισσότερες μεταβολές από όσες είχε γνωρίσει μέσα σε πεντακόσια χρόνια. Ο συμβολαιογραφικός θεσμός, μετά από πολλές προσπάθειες, τεχνικές και οικονομικές, κατάφερε να αντιμετωπίσει και να προσαρμοστεί σε όλες αυτές τις ανατροπές.

ΑΝΤΡΕΣ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΙ

«ΣΤΑ ΠΡΟΘΥΡΑ ΝΕΥΡΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ»

Όταν ο Ηράκλειτος έλεγε ότι «Πόλεμος πάντων πατήρ», αναφερόταν σε ένα νόμο, στο νόμο που ρυθμίζει τον κόσμο ως πεδίο δράσης των αντιθέσεων. Ο νόμος είναι πάντοτε του πατέρα, νόμος πατρικός. Στη μητέρα απεναντίας, ανήκει η πραγματικότητα ως φαντασίωση και η ατέρμονη αναπαραγωγή του ίδιου από το ίδιο.

Και να γιατί σήμερα ο τύπος παραληρεί με φράσεις όπως «η μητέρα των νικών», «η μητέρα όλων των μαχών», «η μητέρα όλων των επιθέσεων», «η μητέρα των βομβών» και να μη ξεχάσω και «η μητέρα των δικών». Έτσι «η μητέρα όλων των μαχών», γεννάει τη μάχη δίχως πατέρα, δίχως νόμο. Έτσι ο πόλεμος σε όλες του τις διαστάσεις και σε όλες του τις μορφές, είτε σε κοινωνικό είτε σε πολεμικό επίπεδο, δεν είναι πια ένας νόμος, δηλαδή ένας πατέρας, ένας λόγος, ένας διαιτητής, αλλά μια μητέρα, μια μήτρα παραγωγής καταστάσεων.

Αυτά σαν πρόλογο στις απαντήσεις που ακολουθούν για το άρθρο των ανδρών συναδέλφων του προηγούμενου τεύχους.

Κανένας δεν εμπόδισε «τους καμμένους και απροστάτετους άνδρες», να γίνουν συμβολαιογράφοι. Μήπως το «αδύναμο και υπό διωγμό» φύλο τους, αναζητά πιο δυναμικά επαγγέλματα, που προσφέρουν μεγαλύτερη κοινωνική προβολή και γιατί όχι και περισσότερο χρήμα;

Και για να γίνω πιο συγκεκριμένη, ίσες ευκαιρίες έχουν άνδρες και γυναίκες δικηγόροι για να επιλέξουν τη συμβολαιογραφία. Προτιμούν όμως οι άνδρες να δραστηριοποιηθούν σε τομείς που θα αναδείξουν και θα προβάλουν τις ικανότητές τους, επιδεικνύοντας την ισχύ του φύλου τους.

Πουθενά δεν εμφανίζεται συμβολαιογράφος που να πλαισιώνει τα «πάνελ» των τηλεοπτικών εκπομπών. Μήπως οι ίδιοι οι άνδρες δε θέλουν ή και δε μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις του επαγγέλματος;

Δεν υπάρχει δελτίο ειδήσεων που να μην εμφανίζεται, τις περισσότερες φορές, άνδρας δικηγόρος, «υπερασπιζόμενος το δίκαιο του πελάτη του» και ανεβάζοντας ταυτόχρονα τις επαγγελματικές του μετοχές.

Ζευγάρι αποφοίτων της Νομικής, όταν ψάχνεται για την επαγγελματική του αποκατάσταση, έχει ήδη καταλήξει, ότι ο άνδρας θα γίνει

δικηγόρος και η γυναίκα συμβολαιογράφος. Δεν ξέρω πώς σκέφθηκε ο συναδέλφος του προηγούμενου άρθρου και αποτελεί την εξαίρεση του κανόνα.

Με τον κίνδυνο, μιλώντας τη γλώσσα των πολλών γυναικών συμβολαιογράφων, να χαρακτηρισθώ από τους λίγους άνδρες συμβολαιογράφους, λαϊκίστρια και εχθρός τους, τους λέω, ότι δεν έχω καμιά τέτοια πρόθεση. «Τα αδύναμα τμήματα της κοινωνίας μας», ας ψάξουν να βρουν άλλους λόγους να επικαλεστούν, εκτός απ' αυτούς της ισότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Γιατί δεν παραδέχονται ότι οι γυναίκες έφεραν την αλλαγή, όχι γιατί «γεννήθηκαν» με ευαισθησία, αλλά γιατί «έγιναν» και λογικές και ευαίσθητες, γιατί κοινωνικοποιήθηκαν σύμφωνα με πρότυπα που είναι πιο κοντά στην κοινή λογική, στις ανάγκες της καθημερινής ζωής, στις προτεραιότητες της ανθρώπινης ζωής; Οι διαφορετικές εμπειρίες ζωής δημιούργησαν και διαφορετικές πρακτικές, τουλάχιστον στις περισσότερες γυναίκες, πρακτικές που ασκούνται

όταν συμμετέχουν στα κέντρα αποφάσεων.

Ως άτομο σκεπτόμενο και όχι ως φεμινίστρια, δε δέχομαι και διαφωνώ κάθετα με τις απόψεις των ανδρών συναδέλφων, έστω κι αν αυτές έχουν διατυπωθεί με σκωπτική διάθεση, χιούμορ και σαρκασμό. Η ποσόστωση που επικαλούνται οι δύο από τους συντάκτες του άρθρου δεν ισχύει στην πράξη, γιατί τότε δε θα συμμετείχαν σε Δ.Σ. του Συλλόγου μας, ούτε ο Πρόεδρος στην ιστορία του Συλλόγου θα ήταν πάντα άνδρας, αφού ισχυρίζονται ότι γυναικοκρατείται το Σώμα.

Πάλι εδώ, οι γυναίκες ήταν που τους ανέδειξαν και θέλω να πιστεύω, όχι για το φύλο τους, αλλά αξιολογικά.

Με φιλική διάθεση
Γενοβέφα Τσερμενίδου-Αλεξοπούλου
Συμβολαιογράφος Θεσσαλονίκης

Το μεγαλείο της Ελληνικής γλώσσας... χωρίς σχόλια

The genesis of classical drama was not symptomatic. Aneuphoria of charismatic and talented protagonists showed fantastic scenes of historic episodes. The prologue, the theme and the epilogue, comprised the trilogy of drama while synthesis, analysis and synopsis characterized the phraseology of the text. The syntax and

phraseology used by scholars, academicians and philosophers in their rhetoric, had many grammatical idioms and idiosyncrasies.

The protagonists periodically used pseudonyms. Anonymity was a syndrome that

characterized the theatrical atmosphere. The panoramic fantasy, the mystique, the melody, the aesthetics, the use of the cosmetic epithets are characteristics of drama.

Eventhrough the theaters were physically gigantic, there was noneed for microphones because the architecture and the acoustics would echo isometrically and crystal-clear. Many epistomologists of physics, aerodynamics, acoustics, electronics, electromagnetics can not analyze - explain the ideal and isometric acoustics of Hellenic theaters even today.

There were many categories of drama: classical drama, melodrama, satiric, epic, comedy, etc. The syndrome of xenophobia or dyslexia was overcome by the pathos of the actors who practiced methodically and emphatically. Acrobatics were also euphoric. There was a plethora of anecdotal themes, with which the acrobats would electrify the ecstatic audience with scenes from mythical and historical episodes.

Some theatric episodes were characterized as scandalous and blasphemous. Pornography, bigamy, hemophilia, nymphomania, polyandry, polygamy and heterosexuality were dramatized in a pedagogical way so the mysticism about them would not cause phobia or anathema or taken as anomaly but through logic, dialogue and analysis skepticism and the pathetic or cryptic mystery behind them would be dispelled.

It is historically and chronologically proven that theater emphasized pedagogy, idealism and harmony. Paradoxically it also energized patriotism a phenomenon that symbolized ethnically character and phenomenal heroism.»

Υπάρχει κανείς που δεν κατάλαβε τι λέει το παραπάνω άρθρο;

Από τον συνάδελφο κ. Νικ Μάιδα λάβαμε την παρακάτω επιστολή και δημοσιεύουμε το κείμενο, όπως μας το έστειλε.

ΑΥΤΟΔΙΑΘΗΚΗ

Η ΣΚΗΝΗ υπόκειται εις την Λευκάδα, κεφάλι, εγώ λέω πώς θα είσαι άτιφιος. Μπήκες!

—Μπήκα.

Τόν έπληρεν από το χέρι, τόν έσυρεν από τα έρμια, κατά την πρωινήν εκείνην ώραν, σπακία και τόν έφερεν εις τόν σπύτι, όπου τίποτε δεν επρόδιδε την παρουσίαν ενός νεκρού. Έντός όλίγων λεπτών, όσα άρκουν εις τόν κινηματογράφον «διά να προετοιμασθώ τόν τριτόν και τελευταίον μέρος», ή χαροπατόν και τελευταίον μέρος, ή χαροπατολαίβουσα γερόντισσα έδέχετο τόν συμβολαιογράφον της νήσου, τόν άειμνηστον Καμπίτην.

—Πρίν παραδώσω την ψυχούλά μου, έφέλλισε με σδυσμένη φωνή ή γερόντισσα, ήθελα, παιδί μου, να κάμω κ' εγώ τή διάτα μου...

Ό συμβολαιογράφος άρχισε να κρατή σημειώσεις.

—Τό σπιτάκι της Άγίας Παρασκευής και τό ληροστάσι τά αφήνω στό άνηψίδι μου από 'δώ να με θυμάται και να μέ συχωράη...

Και διέκοψε την υπαγόρευσιν, δια να πάρη μίαν δύσκολη και άγωνιώδη άναπνοήν.

Τι διάβολο! είπε μέσα του ή άνεψίος. Τό ξέχασε τό μαγαζί στό παζάρι ή άφωρισμένος!

Και δεν επρόκειτο περί μηδαμινού πράγματος. Έπρόκειτο περί του μάλλον προσοδοφόρου κτήματος. Έσπευσε λοιπόν να υποδοθήση την μνήμην της... ψυχορραγούσης.

—Και τό μαγαζί στό παζάρι θειακούλα, σε παριόν τ' άφίνεις;

Η θειακούλα ώμίλησε.

Τό μαγαζί, παιδί μου, σιόρ νοδάρε μου, τ'άφινω στόν μπάρμπα-Στάθη, τό δικαστικόν κλητήρα, για τά καλά που μώχει καμωμένα.

Κεραμίδα κατέπεσεν επί της κεφαλής του ταλαπώρου άνεψιού.

—Γιά συλλογίσου καλά, θειακούλα!

Στόν μπάρμπα-Στάθη τ' άφίνεις, ή μήπως κάνεις λάθος;

—Μή μ' αντισηκώσεις ή ψυχορραγούσα. Στόν μπάρμπα-Στάθη, ή μίλα. Στόν μπάρμπα-Στάθη...

Ό συμβολαιογράφος έπήρε σημειώσεις, ή προδοθείς άνεψίος έμεινεν άκινητος, ή μακαβρία-Στάθης, μόλις άπεχώρησεν ή νοδάρος, έσπευσε να τραπή εις άτακτον φυγήν, κατόπι, φυσικά, σχετικώς καυγά με τόν συγκλητικόν, άφήσας την μακαβρίαν θέσιν του εις την πραγματικην θέσιν. Τό μυστικόν, άπροσιωπηθέν εύλαβώς και από τά δύο μέρη, ευγινε γνωστόν εις την Λευκάδα πολλά έτη μετά τόν θάνατον τών δύο κατεργαρέων.

Π. ΝΙΡΒΑΝΑΣ

—Σε γυρεύω «πέρ μάρε, πέρ τέρρα».

—Στους όρισμούς σου, άφέντη.

—Γιά όνομα του Θεού! Χριστιανικό πράγμα θα κάνω...

—Μίλα.

—Είσαι άξιος να κάνω την θεία μου:

—Συχωρέθηκε;

—Σούτ! Είσαι άξιος σου λέω; Σπανός και γέρος, μ' ένα μαντήλι στό

Αγαπητοί κύριοι
Νομίζω ότι αξίζει να δημοσιευθεί στο περιοδικό Νοτάριος το ευθυμογράφημα του παλιού λογοτέχνη Παύλου Νιρβάνα, δημοσιευμένο σε Αθηναϊκά εφημερίδα της κατοχής (το Βήμα νομίζω) από εκείνες που πρόσφατα ξανακυκλοφόρησαν. Την αληθινή ιστορία οι παλιοί Λευκαδίτες την θυμούνται ακόμη.
Με τιμή
Νικ Μάιδα
Συμ/φος Βασιλικής Λευκάδας

Αντίγραφο Διαταγής του Βεζήρ αλή Πασιά των Ιωαννίνων και πιστοποίηση αυτής από δημότες του Δήμου Προσπίου.*

από τον υψηλίστατον Βεζήρ αλή Πασιά (Τ.Σ)

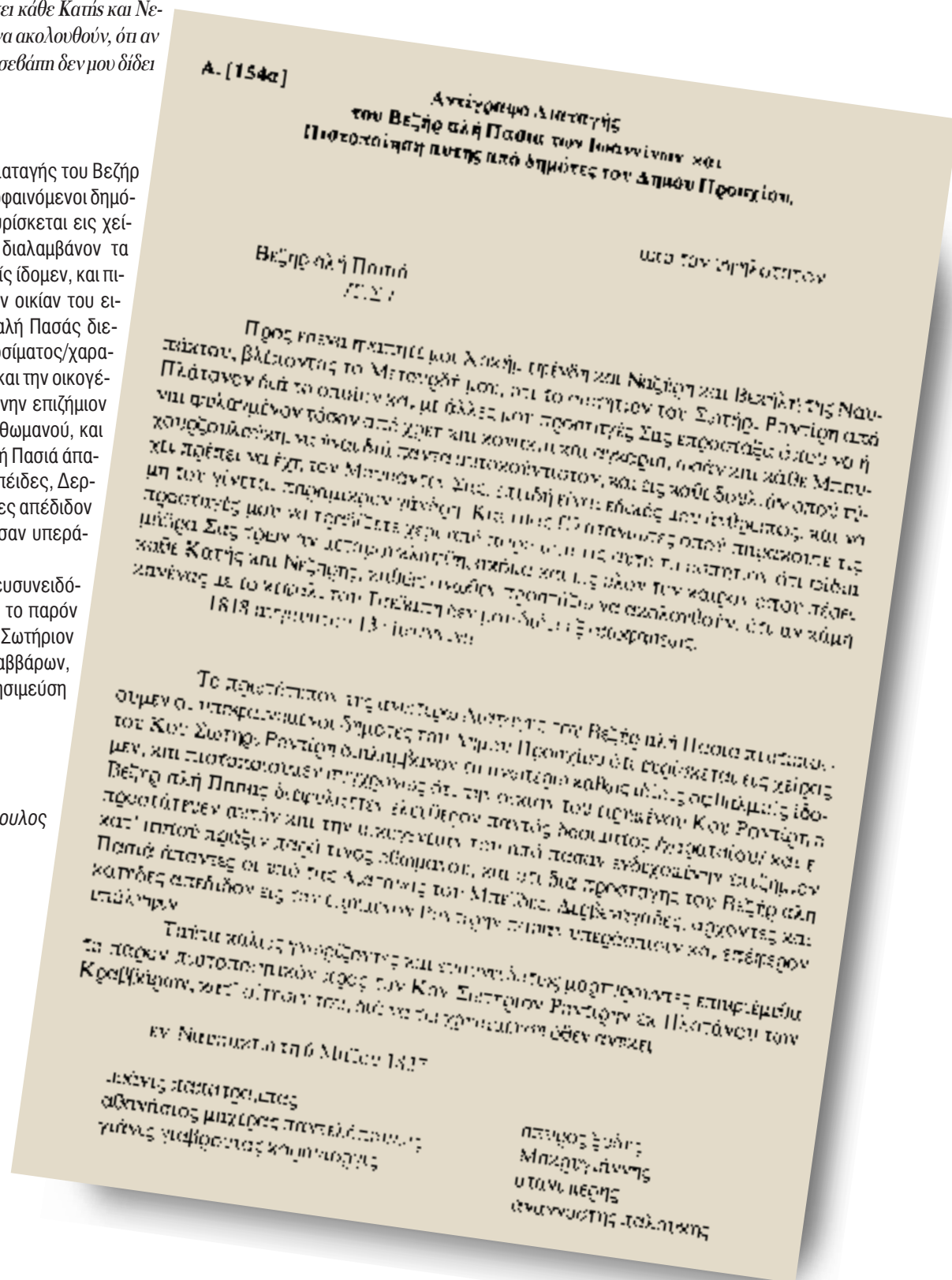
Προς εμένα αγαπητέ μοι Χακήμ εφένδη και Ναζήρη και Βεκήλη της Ναυπάκτου, βλέποντας το Μετουρδή μου, ότι το ασπίπον του Σωτήρι Ροντήρη από Πλάτανον διά το οποίον και με άλλες μου προσταγές Σας επρόσταξα όπου να ήναι φυλαγμένον τόσο από χρέη και κονάκια και αγκάρια, ωσάν και κάθε Μπουκουρζουλούκι, να ήναι διά πάντα αυτοκούντιστον, και εις κάθε δουλιάν οπού τύχει πρέπει να έχη τον Μουσαντέν Σας, επειδή είναι ειδικός μου άνθρωπος, και να μη του γίνεται παραμικρόν γάνδρη. Και εσάς Πλατανιώτες οπού παρακούτε τις προσταγές μου να τραβήξετε χέρι από παρόμοια εις αυτό το οσπίπον ότι φίδια μάβρα Σας τρων αν μεταμουκλαφθή, ακόμα και εις όλον τον καιρόν οπού πέσει κάθε Κατς και Νεζήρης, καθώς άνωθεν προστάζω να ακολουθούν, ότι αν κάμη κανένας με το κεφάλι του Τσεβάπη δεν μου δίδει εξ'αποφάσεως.

1818 Αυγούστου 13 - Ιωάννινα

Το πρωτότυπον της ανωτέρω Διαταγής του Βεζήρ αλή Πασιά πιστοποιούμεν οι υποφαινόμενοι δημότες του Δήμου Προσπίου ότι ευρίσκεται εις χείρας του κου Σωτήρι Ροντήρη διαλαμβάνον τα ανωτέρω καθώς ιδίους οφθαλμοίς ίδομεν, και πιστοποιούμεν συγχρόνως ότι την οικίαν του ειρημένου κου Ροντήρη ο Βεζήρ αλή Πασιάς διεφύλαττεν ελεύθερον παντός δασίματος/χαρατσιού/ και επροστάτευεν αυτόν και την οικογένειάν του από πάσαν ενδεχομένην επιζήμιον κατ' αυτού πράξιν παρά τινος οθωμανού, και ότι διά προσταγής του Βεζήρ αλή Πασιά άπαντες οι υπό τας Διαταγές του Μπέδες, Δερβεναγάδες, άρχοντες και κατήδες απέδιδον εις τον ειρημένον Ροντήρη πάσαν υπεράσπισιν και επέφερον υπόληψιν. Ταύτα καλώς γνωρίζοντες και ευσυνειδώς μαρτυρούντες επαφιέμεθα το παρόν πιστοποιητικόν προς τον κον Σωτήριον Ροντήρη εκ Πλατάνου των Κραββάρων, κατ' αίτησίν του, διά να τω χρησιμεύση όθεν ανήκει.

εν Ναυπάκτω τη 6 Μαΐου 1837
Ιωάνης Παπατράμπας
Αθανάσιος Μαχέρας Παντελόπουλος
Γιάνης Γιαβρούτας Καραγιόργις
Σπύρος Ξύδης
Μακρυγιάννης
Στανί Μέρης
Αναγνώστης Παλούκης

* Το κείμενο μας έστειλε η Συμ/φος Μεσολλογίου Ασπασία Καρατζογιάννη

Αντίγραφο Διαταγής του Βεζήρ αλή Πασιά των Ιωαννίνων και Πιστοποίησή αυτής από δημότες του Δήμου Προσπίου.
1751
Προς εμένα αγαπητέ μοι Χακήμ εφένδη και Ναζήρη και Βεκήλη της Ναυπάκτου, βλέποντας το Μετουρδή μου, ότι το οσπίπον του Σωτήρι Ροντήρη από Πλάτανον διά το οποίον και με άλλες μου προσταγές Σας επρόσταξα όπου να ήναι φυλαγμένον τόσο από χρέη και κονάκια και αγκάρια, ωσάν και κάθε Μπουκουρζουλούκι, να ήναι διά πάντα αυτοκούντιστον, και εις κάθε δουλιάν οπού τύχει πρέπει να έχη τον Μουσαντέν Σας, επειδή είναι ειδικός μου άνθρωπος, και να μη του γίνεται παραμικρόν γάνδρη. Και εσάς Πλατανιώτες οπού παρακούτε τις προσταγές μου να τραβήξετε χέρι από παρόμοια εις αυτό το οσπίπον ότι φίδια μάβρα Σας τρων αν μεταμουκλαφθή, ακόμα και εις όλον τον καιρόν οπού πέσει κάθε Κατς και Νεζήρης, καθώς άνωθεν προστάζω να ακολουθούν, ότι αν κάμη κανένας με το κεφάλι του Τσεβάπη δεν μου δίδει εξ'αποφάσεως.
1818 Αυγούστου 13 - Ιωάννινα
Οι υποφαινόμενοι δημότες του Δήμου Προσπίου ότι ευρίσκεται εις χείρας του κου Σωτήρι Ροντήρη διαλαμβάνον τα ανωτέρω καθώς ιδίους οφθαλμοίς ίδομεν, και πιστοποιούμεν συγχρόνως ότι την οικίαν του ειρημένου κου Ροντήρη ο Βεζήρ αλή Πασιάς διεφύλαττεν ελεύθερον παντός δασίματος/χαρατσιού/ και επροστάτευεν αυτόν και την οικογένειάν του από πάσαν ενδεχομένην επιζήμιον κατ' αυτού πράξιν παρά τινος οθωμανού, και ότι διά προσταγής του Βεζήρ αλή Πασιά άπαντες οι υπό τας Διαταγές του Μπέδες, Δερβεναγάδες, άρχοντες και κατήδες απέδιδον εις τον ειρημένον Ροντήρη πάσαν υπεράσπισιν και επέφερον υπόληψιν. Ταύτα καλώς γνωρίζοντες και ευσυνειδώς μαρτυρούντες επαφιέμεθα το παρόν πιστοποιητικόν προς τον κον Σωτήριον Ροντήρη εκ Πλατάνου των Κραββάρων, κατ' αίτησίν του, διά να τω χρησιμεύση όθεν ανήκει.
1837
Ιωάνης Παπατράμπας
Αθανάσιος Μαχέρας Παντελόπουλος
Γιάνης Γιαβρούτας Καραγιόργις
Σπύρος Ξύδης
Μακρυγιάννης
Στανί Μέρης
Αναγνώστης Παλούκης

Αναμνήσεις ενός συμβολαιογράφου

Χρονικό μιας ματαιωθείσας διαθήκης

Όταν μου τηλεφώνησαν ένα πρωί Τετάρτης
Και μου ζήτησαν να ανεβώ στο ορεινό χωριό,
να κάνω σ' έναν δύστροπο παππού μια διαθήκη,
να γράψει το οικόπεδο στον ένα του το γιο,
εγώ υποψιάστηκα πως θ' άξιζε τον κόπο,
γιατί 'ναι όμορφο χωριό με καθαρό αέρα,
με μερακλίδες χωριανούς, που τσίπουρο ωραίο
στα καφενεία του χωριού πίνουνε κάθε μέρα.

Κανόνισα να ανεβώ το Σάββατο στη μία
και ζήτση δυό μάρτυρες να βρίσκονται στο σπίτι,
«τον τρίτο θα τον φέρω εγώ, να σας διευκολύνω»,
τους είπα έχοντας στο νου το Γιάννη απ' την Κρήτη.

Πήρα λοιπόν το φίλο μου το Γιάννη για παρέα,
Κι άρχισε η ανάβαση στα όμορφα βουνά,
μέσα στα πεύκα τα ψηλά, στον καθαρό αέρα.
Αχ να μπορούσα να 'μενα εδώ παντοπνά.

Κάποτε φτάσαμε λοιπόν εις τον προορισμό μας
και συναντάμε τον παππού, που μια χαρά φαινόταν,
παρέα με τους μάρτυρες καθόταν στο τραπέζι
και τσιπουράκι έπινε και το ευχαριστιόταν.

«Συμβολαιογράφε κάθισε, και συ κι ο μάρτυράς σου,
να πούμε κανα τσίπουρο, κι ύστερα συζητάμε
πως να μου κάνεις το χαρτί για το οποίο ήρθες,
νύφη έλα, φέρε μας μεζέ, δεν έχουμε να φάμε».

Εγώ άλλο που δεν ήθελα, κάθισα στο τραπέζι,
Κι αρχίσαμε και λέγαμε κουβέντες και μαμπέτια,
Είπαμε για τον πόλεμο, για Γερμανούς κι αντάρτες,
Για πανηγύρια και γιορτές, μας έπιασαν τα ντέρπα.

Η νύφη δεν προλάβαινε τσίπουρο να μας φέρνει,
Ντομάτες απ' τον κήπο τους, τυρί από τα γίδια,
Κι ύστερα άρχισε ο παππούς να σιγοτραγουδάει,
Μαζί του άρχισα και γω, κι οι μάρτυρες τα ίδια.

Ο γέρος ετραγούδαγε δημοτικά τραγούδια,
άγνωστα, μα πανέμορφα, γεμάτα με μεράκι,
Ύστερα ο Γιάννης άρχισε να λέει μαντινάδες,
Μετά συνέχισα εγώ άδοντας Θεοδωράκη.

Όταν πια δεν θυμόμασταν άλλα τραγούδια πλέον,
Κι ο ήλιος εβασίλευε στ' απέναντι βουνό,
Τότε και γω θυμήθηκα πως κάποια διαθήκη
Επρόκειτο να έκανα σε εκείνο το χωριό.

Πήραμε την κατηφορία να φτάσουμε στην πόλη,
Πριν σκοτεινιάσει εντελώς και κατεβούν οι λύκοι,
Έχοντας κλείσει ραντεβού για τ' άλλο το Σαββάτο
Μήπως και την συντάξουμε την έρμη τη διαθήκη.

(Τελική η διαθήκη συνετάγη, γιατί την επόμενη φορά πρώτα ασχοληθήκαμε μ' αυτίν και μετά με τα τσίπουρα. Το ορεινό χωριό βρίσκεται στα Πιέρια, αλλά δεν αποκαλύπτω το όνομά του, για να μην έχω ανταγωνισμό στη σύνταξη των διαθηκών των χωριανών).

Γιώργος Μανωλίδης
Συμβολαιογράφος Βέροιας

BAK advertising

- Ευρετήρια Συμβολαίων και Συμβαλλομένων ■
- Πλήρης διαχείριση Κειμένων Συμβολαίων ■
- Υποδείγματα με αυτόματη αλλαγή καταλήξεων ■
- Αυτόματος Υπολογισμός Οικονομικών Συμβολαίου ■
- Αυτόματη ενημέρωση και εκτύπωση καταστάσεων Ταμείου
Νομικών, ΤΑΣ, Στατιστικής κλπ. ■
- Δημιουργία και εκτύπωση Δηλώσεων Φόρου ■
- Χρήση όλων των παλαιότερων κειμένων Συμβολαίων ■
- Φορολογία Κεφαλαίου ■
- Αντικειμενικές Αξίες με χάρτες για όλη την Ελλάδα ■

B-logica soft
www.blogica.gr

ΑΘΗΝΑ: Πλαταιών 4, Κεραμεικός, 10435
Τηλ.: 2103422290, Fax: 2103422444

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Αριστοτέλους 8, 54623
Τηλ.: 2310288002, Fax: 2310272358

■ μόνο στην έκδοση PRO